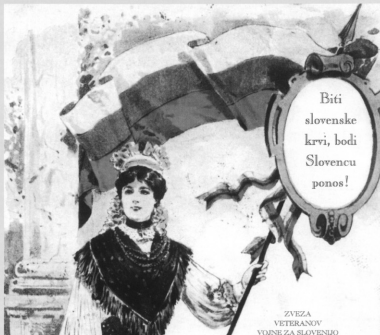

Fédération Mondiale
des Anciens Combattants
World Veterans Federation

VETERAN VOJNE ZA SLOVENIJO

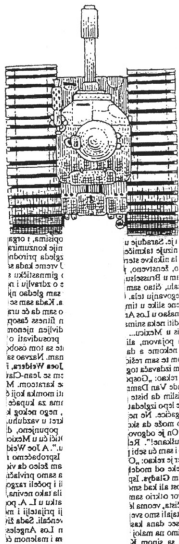
11

Glasilo Zveze veteranov vojne za Slovenijo
julij 2000

**Upomiki z razlogom
Priznanje MSNZ
Častni naziv "Slovenska družina"**

KAZALO

R. Zorko: Prapor za Krčane	3
R. Zorko: Uporniki z razlogom	4
OZZVS Vzhodno Štajerske, Pomurja in Prekmurja: Na Zavrhu	5
R. Zorko: Sodelovanje	6
R. Zorko: Sonček je	6
Urad PRS: Priznanje članom MSNZ	7
R. Zorko: Boji za vojašnico	7
R. Zorko: Posavske Slovenske družine	8
R. Zorko: Slovencu Kum v ponos	9
R. Zorko: Dan državnosti	10
M. Piškur: Majski dogodki	11
M. Verbančič: Spomini doživetea	13
Veteran 06979-08: Tempus Fugit	14
J. Švab: Nesreča	15
M. Nanut: Veterani drvarili	16
Klub ugodnosti	16
ZVVS: Spisek OZVVS	17
ZVVS: Predsedstvo ZVVS, komisije in delovna telesa	19
Karikature	2 in 15
Foto-utrip: Letalski miting "Cerklje 2000"	20
Naslovnica: Del listine častnega naziva ZVVS Slovenska družina	

(Kragujevac: Salon antivojne karikature,
20.10.-5.11.1999)

Indajatelj: Predsedstvo Zveze veteranov vojne za Slovenijo, p.p. 2780, Rojčeva 16, 1110 Ljubljana, tel.: (01) 524-17-84, faks: (01) 524-26-88, RS št. 89/98) za nosilce besede, slike in zvoka, obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Skladno s 1. točko 12. člena so plačniki davka na dodano vrednost davčni zavezanci, ki opravijo promet blaga in storitev, od katerega se obračunava in plačuje DDV. Prispevke za naslednjo številko Veterana pošljite na urednikov naslov. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavljali. Člani ZVVS lahko namesto imena in primika navedejo svojo člansko evidenčno številko, če ne želijo biti imenovani. Prispevke nam obvezno pošljite na računalniških disketah 3,5" v urejevalniku besedil Word for Windows, ki vam jih bomo vrnili, vrnili pa bomo tudi fotografije za objavo.

Po mnenju Urada vlade za informiranje se za glasilo VETERAN, skladno s 7. točko 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS št. 89/98) za nosilce besede, slike in zvoka, obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Skladno s 1. točko 12. člena so plačniki davka na dodano vrednost davčni zavezanci, ki opravijo promet blaga in storitev, od katerega se obračunava in plačuje DDV. Prispevke za naslednjo številko Veterana pošljite na urednikov naslov. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavljali. Člani ZVVS lahko namesto imena in primika navedejo svojo člansko evidenčno številko, če ne želijo biti imenovani. Prispevke nam obvezno pošljite na računalniških disketah 3,5" v urejevalniku besedil Word for Windows, ki vam jih bomo vrnili, vrnili pa bomo tudi fotografije za objavo.

PRAPOR ZA KRČANE

KRŠKO, 11. MAJ 2000

OB IZVEDBI REDNEGA LETNEGA OBČNEGA ZBORA OZVVS KRŠKO JE DRUŠTVO SVEČANO RAZVILO PRAPOR V SPOMIN IN OPOMIN NA DOGODKE IZ LET 90/91

Območni odbor veteranov vojne za Slovenijo Krško je bil ustanovljen že v letu '96 in je do lanskega leta deloval zgolj v obsegu samega predsedstva in pokrajinskega odbora ZVVS za Posavje. V lanskem letu so društvo registrirali kot samostojno pravno osebo, torej kot območno združenje veteranov vojne za Slovenijo, kar sovпада z reorganizacijo krovnega združenja v zveze. Veteranski zanezaniki so tako združili vse udeležence in udeležence priprav in vojne za Slovenijo območja iz Krškega, ne glede na politična prepričanja in svetovalni nazor, ki danes šteje preko 180 veterank in veteranov.

Na slovesnosti so za prijetno razpoloženje v mali dvorani Kulturnega doma v Krškem najprej poskrbeli gojenci Glasbene šole Krško in Gimnazije Brežice z glasbenimi vložki in recitacijami. Sledil je uradni del Zbora veteranov, kjer so prisotni veterani potrdili poročilo o delu za leto '99 in potrdili načrtovane zadane naloge.

G. Rudi Smodič, predsednik OZVVS Krško, je med drugim zapisal:

"Preteklo je deset let od ustanovitve Manevrske strukture narodne zaščite in poskusa odvzema orožja TO Slovenije, ki se je delno tudi uresničil. Ta razorožitev je sprožila in pospešila pripravo na vojno. Maja 1990 orožja ni oddalo le 13 občin v vsej Sloveniji, med njimi je bila tudi Občina Krško. Dejstvo je namreč, da je bila slovenska vojna nadaljevanje politike z drugimi sredstvi, v tem primeru dveh sil: TO Slovenije, milice in slovenskega naroda proti armadi. Izid te vojne pa je v celotni zgodovini slovenstva edinstven: zmaga, samostojnost, neodvisnost. Pri tem se mora naša generacija zavedati, da imajo velike zasluge za današnje suverenost in samostojnost tudi tisti, ki so se za naše ideale borili že v prejšnjih vojnah, bodisi z orožjem, bodisi s peresom in na takšen ali drugačen način dvigovali narodno zavest. Ne pozabimo teh rodoljubnih mož in žena ter jim priznajmo, kar jim gre, nam pa seveda v čast in veselje, da smo to doživeli!

Danes ugotavljamo, da je enotnost vseh političnih in domoljubnih sil iz začetka devetdesetih let postopoma izpuhtela, nekoč prijatelji in tesni zavezniki so danes politični nasprotniki, da ne rečem sovražniki. Pojavljajo se afere, podtikanje, neresnično pisanje o takratnih dogodkih, mnogokrat iz ust tistih, ki so v letu 1991 čakali doma za zapečkom, kaj se bo zgodilo, ali celo razmišljali, kje imajo najbližje sorodnike - v Avstriji, morda Nemčiji; do tistih, ki so aktivno sodelovali na drugi strani, pa se jim tega danes ne zameri? Zaradi raznih poskusov diskreditacije in zmanjševanja

ga pomena osamosvojitvene vojne smo tudi veterani v Krškem začutili potrebo, da se organiziramo, povežemo, javimo okolju, da smo še vedno tu..." Veterani Krškega še niso uspeli prioriteti društvenega prostora in ga opremiti, kar je neločljivo povezano s finančnimi sredstvi, tako le-to ostaja njihova prvotna naloga za tekoče leto.

G. Rudi Smodič, predsednik OZVVS Krško in g. Drago Bitenc, generalni sekretar ZVVS ob razvitju prapora

Kljub temu pa so bili aktivni tudi v preteklem letu, saj so se udeležili spominskega pohoda na Triglav, sodelovali pri akciji "Avtomobil za Ivana" in se odzvali na protestni shod na Medvedjeku.

V tekočem letu želijo poglobiti vezi in sodelovanje s sorodnimi društvi, predvsem posavskim združenjem policistov Sever, urediti in povečati članstvo, nuditi pravno pomoč pri pridobivanju statusa veterana in organizirati več družabnih srečanj in izletov.

R. Zorko

OBVESTILO

ZVVS vljudno naproša člane, da zadeve v zvezi s članstvom, članarino, spremembo naslova bivanja in podobnimi zadevami v najkrajšem možnem času sporočijo na naslove območnih združenj oz. njihovim zastopnikom, ki so objavljeni v glasilu. Le ti so dolžni spremembe podatkov sporočiti na sedež ZVVS Ljubljana.

Srečko LISJAK, predsednik ZVVS

UPORNIKI Z RAZLOGOM

LJUBLJANA, 26. MAJ 2000

NA KONGRESNEM TRGU V LJUBLJANI JE V POČASTITEV 10. OBLJETNICE USTANOVITVE MANEVRSE STRUKTURA NARODNE ZAŠČITE POTEKALA OSREDNJA DRŽAVNA PROSLAVA.

Prireditelja slovesnosti v počastitev zgodovinskega projekta MSNZ, iz katerega je zrasla današnja Slovenska vojska, sta bila Generalštab SV in Generalna policijska uprava.

Nekdanje sodelavce sta nagovorila pobudnik MSNZ in njen načelnik g. Tone Krkovič ter Vinko Beznik, ki je od koordiniral delo in sodelovanje organov za notranje zadeve v strukturi MSNZ. Oba sta orisala takratni zgodovinski trenutek in posebej izpostavila izjemno vlogo tistih poveljnikov občinskih štabov Teritorialne obrambe, ki po 15. maju 1990 niso predali orožja TO v skladišča JA.

Manevrsko strukturo narodne zaščite kot pomemben mejnik slovenske državnosti pa je izpostavil tudi g. Iztok Podbregar - načelnik generalštaba SV:

"Danes vemo, da je ustanovitev Manevrse strukture ena najbolje organiziranih aktivnosti v novejši slovenski zgodovini in pomemben mejnik v nastajanju samostojne slovenske države. Skupaj smo dokazali Sloveniji, takratni Jugoslaviji in svetu, da se svoji domovini, samostojni Sloveniji, ne bomo odrekli.

Kako pomembna in prava je bila takratna odločitev za samostojnost, so nam potrdili kasnejši dogodki - vojna za Slovenijo, vojne na Balkanu, še posebej na Hrvaškem, Bosni in Hercegovini ter na Kosovem. Pa ne le to - Manevrška struktura narodne zaščite je tudi eden izmed temeljev današnje Slovenske vojske.

Zato, spoštovani pripadniki Manevrse strukture narodne zaščite, dovolite, da se vam še enkrat zahvalim za zapuščino, ki ste jo zapustili tudi pripadnikom Slovenske vojske.

Zagotavljam vam, da bo tudi v prihodnje Slovenska vojska vrednote MSNZ ohranjala in negovala in jih vključevala v svoje redno delo ter še posebej tudi v razvijajoče se vojaško zgodovinsko raziskovalno dejavnost."

Pomena projekta MNSZ pa se je dotaknil tudi Andrej Površič - generalni direktor policije: "Ne smemo pa pozabiti, da je imela narodna zaščita kot oblika varnostnega organiziranja in delovanja svojo zakonsko podlago že v starem varnostnem sistemu in da je bila kot takšna v nekdanji državi pravi unikum. Unikum, ki so ga militaristične, pa tudi druge službe, podcenjevale in zasmehovale. Vsekakor je bila to vnaprej predvidena, organizirana in tudi, sicer skromno, vendarle usposobljena struktura in formacija. Združevala je tako varnostne kot tudi obrambne prvine.

Na tej osnovi je skupina nacionalno osveščenih,

varnostno in vojaško usposobljenih pripadnikov tedanje milice in teritorialne obrambe oblikovala oboroženo formacijo, ki je poznamo pod pojmom "manevrska struktura narodne zaščite".

Ta struktura, ki se je opirala na specialno enoto milice in na njene posebne enote, je začela s pripravami na neizbežen spopad z zvezno armado. Zagotavljala je osebno varnost ljudi in njihovega premoženja ter hkrati varovala njihova življenja. Izvajala pa je tudi vse varnostne aktivnosti potrebne za zavarovanje vitalnih interesov nastajajoče države.

Opravljala je torej tiste naloge, ki jih danes večinsko prepoznamo kot policijske. Imela pa je tudi poslanstvo vojaške organizacije, saj so politični in oblastni organi preko manevrske strukture narodne zaščite poveljevali teritorialni obrambi.

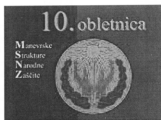
Manevrska struktura narodne zaščite je v naši zgodovini že dobila svoje mesto, mesto časti in dostojanstva. Seveda jo je mogoče, kot sicer tudi vsa družbena dogajanja v katerikoli zgodovinski epohi, kritično ocenjevati. Ne le mogoče, to je zaradi objektivnosti in znanstveno-strokovne kritičnosti celo nujno početi.

Toda potrebna je zmerna kritičnost. To pomeni ne le upoštevanje vseh meril objektivnega ocenjevanja preteklosti, temveč tudi upoštevanje časa in okoliščin, v katerih se je oblikovala pomembna stran slovenske zgodovine. Pri pisanju teh strani je pomembna vloga odigrala tedanja slovenska milica.

Ustanavljanje manevrske strukture narodne zaščite je svetel vzor varnostnega organiziranja naroda, rezultati njenega delovanja pa dokazujejo, da je za uspešno zagotavljanje in ohranjanje varnosti nujno potrebno sodelovanje vseh segmentov varnostno obrambnega sistema."

Projekt MSNZ je nastajal v času slovenskega osamosvajanja kot spontan odpor proti razorožitvi Teritorialne obrambe 17. maja 1990. Odklonitve od daje orožja in akcije preemistive orožja na tajne lokacije je kasneje omogočila oborožitev 20 tisoč mož, ki so v tesnem sodelovanju s takratno slovensko policijo zaščitili nastajanje mlade slovenske države vse do njene dokončne osamosvojitve.

R. Zorko

NA ZAVRHU

ZAVRH, 17. JUNI 2000

V SLOVENSkih GORICAH OB MAISTROVI VILI SO SE SREČALI VETERANI VOJNE ZA SLOVENIJO IZ PREKMURJA, POMURJA IN VZHODNE ŠTAJERSKE. POLEG POKLONA VELIKEMU DOMOLJUBU, GENERALU MAISTRU, SO SE VETERANI SREČALI PREDVSEM Z NAMENOM, DA ENOTNO IZRAŽIJO NEZADOKOVANOST S SVOJIM STATUSOM IN PRAVICAMI TER ZGODOVINSKIM VREDNOTENIEM OSAMOSVOJITVENE VOJNE.

Udeležencem srečanja je minister za obrambo Janez Janša, ki se zaradi zadržanosti srečanja ni mogel udeležiti, poslal pozdravno pismo, v katerem je izrazil podporo veteranom vojne za Slovenijo ter namero, da se bo Ministrstvo za obrambo ustrezno angažiralo in izvedlo ustrezne ukrepe za urejanje statusa.

Navzoče je nagovoril mag. Jože Jurša, generalni sekretar Ministrstva za obrambo:

"Veterani vojne za Slovenijo iz vzhodne Štajerske, Pomurja in Prekmurja smo se zbrali zaradi svojega poldona našemu Maistru, prav tako pa nas z njim, žal, veže ista usoda nepriznavanja našega boja ter naše pripravljenosti umreti za domovino. Maister se v danih nenaklorjenih okoliščinah ni mogel braniti, prav tako je po njegovi smrti bilo neprimerno omerjati njegov junaštvo. Maistra so poleg redkih posameznikov v Sloveniji v tistih časih enonajbrani in ohranjali njegov spomin prav ljudje teh krajev. Slava in hvala jim. Toda mi smo še živi. Poleg poklona soboru za Slovenijo smo se veterani vojne za Slovenijo zbrali, da zaradi sebe in vseh domoljubov povemo Sloveniji, da se s stanjem ne strinjamo in zahtevamo, da se naše pravice in status uredijo, in sicer takoj. Uredijo zaradi nas, predvsem pa za to, da bo vsem bodočim rodovom te dežele jasno, da je svojo domovino treba in potrebno braniti. Kmalu bo minilo deset let, odkar smo hrabro in dostojno obranili Slovenijo kljub pomislekom nekaterih sodržavljanov ter kljub omalovaževanju naše borbosti in patriotizma, ki ga je načrtno širil naš nasprotnik. Obranili smo Slovenijo, ustvarili smo svojo državo, toda Veterani vojne za Slovenijo nismo zadovoljni, niti nimamo razloga, da bi bili. Prvi problem, ki se ga tudi sami premalo zavedamo, je, da se v vsakim dnevom od vojne povečuje nevarnost, da čez nekaj časa tej državi sploh ne bomo uspeli dokazati, da smo v letih 1990-1991 mi, osebno, bili udeleženci vojne. Drug problem pa je, da nam ta država, kljub temu da bomo dokazali, da smo jo obranili, ne priznava ustreznih materialnih pravic, niti našega boja noče vpeti v krepitve patriotizma ter pozitivnega vrednostnega sistema.

Zato veterani vojne za Slovenijo zahtevamo:

1. takojšnje in prijazno ureditev statusa vseh veteranov vojne za Slovenijo; takojšnje ureditev vseh potrebnih evidenc, tako, da ne bi iz njih izpadel niti en branilec domovine; poenostavitve postopkov do takšne stopnje, da se bo veteranom na njihov naslov domov vročilo ustrezne dokumente, ki dokazujejo status veterana ter pravice iz tega statusa; vzpostavitev avtomatskega sistema, ki bo deloval brez napak in ki bo dejansko potočal v vojaščino in zagotavljal urejanje vseh potrebnih procesov, tako da bodo veteranom avtomatsko začele teči pravice, ne pa, da bo veterani po dokazovanju, da je res veterani vojne za Slovenijo, moral za vsako pravico iz tega statusa še posebej prositi;

2. uveljavitev pravic, ki izhajajo iz udeležbe v vojni; da bodo status VVS pridobili tudi vsi tisti, ki so na druge načine izpostavili svoje življenje in imetje za obrambo domovine; uveljavitev obdobja boja za Slovenijo za vso dejansko obdobje tega

Generalni sekretar Ministrstva za obrambo mag. Jože Jurša

boja v letih 1990-1991; izravnava pravic bojev za Slovenijo z ostalimi veterani iz preteklih obdobj; izboljšanje materialnih pravic iz naslova obrambe Slovenije ter njene osamosvojitve na različne načine, tako da bo doseženo načelo ekvivalentne menjave ter izravnava pravic vseh veteranov; posebne oblike zagotavljanja socialne varnosti za socialno najbolj ogroženo kategorijo VVS;

3. priznavanje osamosvojitve vojne kot velikega zgodovinskega dejanja ter vnos tega dejanja v zgodovino Slovenije in njen vrednostni sistem. V tem smislu zahtevamo spremembo učbenikov in programov šolanja na osnovnolski in srednješolski ravni pri predmetu zgodovina ter na ustreznih mestih vseh ostalih predmetov; praznovanje vseh državnih praznikov ter ostalih pomembnih datumov iz osamosvojitvenih procesov na ustrezen način; postavitve ustreznih materialnih obeležij, ki bodo prihodnje rodove državljanov spominjala na velik dogodek slovenskega naroda in slovenske države;

vzgoja za patriotizem na vseh ravneh vplivanja na vrednostni sistem s pomočjo dogodkov osamosvajanja Slovenije; na vojaškem področju posebni načini utemeljevanja potrebnosti in zmognosti obrambe Slovenije tudi s pomočjo osamosvojitvene vojne.

Skratka, VVS države Slovenije nič ne prosimo, ampak zahtevamo. Prosimo, pa vse domoljube, poštene in demokratične državljane, da nas podprejo. Mi smo v naši vojni že zmagali, danes pa se na druge načine borimo za domoljublje. Priznavanje in uresničitev naših zahtev pa je samo eno od sredstev za krepitve tega domoljublja.

Tako kot vsi državljani Slovenije si tudi mi želimo, da v prihodnosti ne bi bilo treba nikoli več braniti države z orožjem v roki. Morda pa bo nekoč spet treba obraniti Slovenijo. Tedaj bo pomembno, da bodo državljani te države vedeli, da so v daljnih letih 1990-1991 že enkrat branili in obranili Slovenijo. Država pa je njenim braniteljem bila hvaležna in jih je spoštovali!"

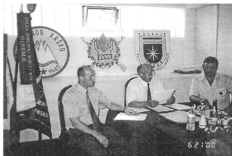
OZVVS Vzhodne Štajerske,
Pomurja in Prekmurja

SODELOVANJE

KRŠKO, 21. JUNIJ 2000

PREDSEDNIK VETERANSKIH ORGANIZACIJ OBČINE KRŠKE PODEPISALI LISTINO O MEDSEBOJNEM SODELOVANJU.

Listina o medsebojnem sodelovanju, ki so jo podpisali Jože Zupančič, predsednik OZB NOB Krško, Rudi Smodič, predsednik OZVVS Krško in Stane Povhe, predsednik PDV Sever odbor Krško, naj bi izražala skupno voljo in interes po tesnem medsebojnem sodelovanju na osnovi interesa članov vseh treh veteranskih organizacij. Listina izhaja predvsem iz načel ohranjanja tradicije pomena narodnoosvobodilne in osamosvojitvene boja za samostojno Slovenijo ter razvijanja in ohranjanja državljskih vrednot.

Predsednik OZVVS g. Rudi Smodič, predsednik OZB NOB Krško g. Jože Zupančič in predsednik Pdv Sever - odbor Krško g. Stane Povhe

Za izvajanje dogovora o medsebojnem sodelovanju in uresničevanju zapisanega obsega bo v kratkem ustanovljen koordinacijski odbor, ki ga bodo sestavljali predstavniki vseh treh veteranskih organizacij, predsednik omenjenega odbora pa se bo menjal letno. V listini so veterani zapisali in dali poudarek predvsem seznanjanju javnosti z vlogo in aktivnostmi posameznih organizacij, sodelovanju pri organizaciji praznov in svečanosti ob obletnicah dogodkov, skupnem organiziranju izletov ter športnih in drugih prireditvev, ohranjanju spomenikov in častnega spomina, urejanju statusnih vprašanj in uveljavljanju skupnih interesov pri občinskih organih. Prav slednje pa je najbolj vprašljivo, saj se omenjenega svečanega podpisa listine ni udeležil vabljeni župan občine Krško, g. Franc Bogovič.

R. Zorko

SONČEK JE ...

LJUBLJANA, 21. JUNIJ 2000

PROSTOVOLJEC, PRIPADNIK SLOVENSKE TERITORIALNE OBRAMBE V OSAMOSVOJITVENI VOJNI '91 ANDREJ JAMNIK JE V ZALOŽBI VOJNEGA MUZEJA LOGATEC IZDAL KNJIGO Z NASLOVOM "SONČEK JE IN TI SI KUŠTRANA.

Prava Predinova pesem je teritorialcem na položajih ob domžalskem oddajniku ulivala upanja, zato tudi tak naslov knjigi, povdarja Jamnik, ki brez olepšav, brez idealiziranja pod geslom "Resnici laž ni potrebna" preprosto opisuje svoja doživljanja dogodkov predvsem ob napadu ljubljanskih prostovoljcev na vojašnico Ljuba Šercerja v Ljubljani, dogajanja v Trzinu, obrambo oz. letalski napad na radijski oddajnik Domžale in še kaj.

Naslovnica Jamnikovega knjižnega spominskega prvenca

NAROČILNICA

Spodaj podpisani _____

Naslov: _____

Kraj: _____
nepreključno naročam _____ izvodov knjige
SONČEK JE IN TI SI KUŠTRANA,
avtorja A. Jamnika, po ceni 1.950,00 SIT
(+poštnina) za izvod.

_____, dne _____

Podpis: _____

Plačilo po povzetju.

PRIZNANJE ČLANOM MSNZ

LJUBLJANA, 21. JUNIJ 2000

PRESEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE MILAN KUČAN JE ZA IZJEMNE ZASLUGE PRI OBRAMBI SUVERENOSTI DRŽAVE Z ZLATIM ČASTNIM ZNAKOM SVOBODE RS ODLIKOVAL PRIPADNIKE MANEVRSKE STRUKTURE NARODNE ZAŠČITE.

Zgodovina jim je dodelila odgovorno in častno dolžnost, da sodelujejo pri nastanku in delovanju takrat skrivne, a za prihodnost slovenskega naroda in njegove države zelo pomembne vojaško varnostne organizacije. Manevrska struktura je nastala v kritičnem času iz nje, da zavarujemo demokratske pridobitve in osamosvojitvene načrte, upanja ter odločitve slovenskega naroda. Z besedami, da je pravi zmagovalec tistega časa, tistih dejanj, tiste vojne in bitke za mednarodno priznanje naše slovenske pravice do samoodločbe ves slovenski narod, znotraj tega velikega skupnega dejanja pa je veliko pogumnih in velikih dejanj posameznikov, pri čemer pa je bila pripadnikom manevrske strukture dodeljena vloga, zaradi katere so največ tvegali in tako dali izjemen ter trajno veljaven prispevek k nastanku države in k njeni obrambi, je predsednik Kučan pospremil šestitke ob vročitvi Zlatega častnega znaka svobode Republike Slovenije Vinku Bezniku in Tonetu Krkoviču, ki sta odlikovanje prevzela v imenu celotne skupine.

Podelitev najvišjega odlikovanja, ki ga iz rok predsednik RS g. Milana Kučana sprejemata g. Tone Krkovič in g. Vinko Beznik

Foto: Urad PRS

Poleg organizatorjev manevrske strukture in predstavnikov takratnih republiških organov in vodstev Teritorialne obrambe ter policije so se slovesnosti udeležili predsednik Državnega zbora Janez Podobnik, predsednik Vrhovnega sodišča Mitja Deisinger in ministra za obrambo ter za notranje zadeve Janez Janša in dr. Peter Jambrek. Minister za notranje zadeve v času ustanovitve manevrske strukture Igor Bavčar se je opravičil zaradi zdravstvenih težav in odlikovancem poslal telegram s čestitkami.

Urad PRS

BOJI ZA VOJAŠNICO

CERKLJE, 23. JUNIJ 2000

V VOJAŠNICI CERKLJE OB KRKI JE POTEKALO TRADICIONALNO VETERANSKO SREČANJE, KI JE BILO POPESTRENO Z OTVORITVIJO RAZSTAVE IZDELKOV UMETNOSTNEGA KOVAŠTVA IZPOD KLADIVA JERNEJA ZORKA.

Že tradicionalno srečanje ob obletnici napada Cankarjeve brigade leta '43 na letališče Cerklje in ob 55. letnici vrnitve izgnancev ter obletnici napada pripadnikov TO leta '91 na letališče Cerklje ob Krki je tudi tokrat privabilo borce vseh generacij.

Kot gostitelj je navzoče pozdravil poveljnik vojašnice Cerklje ob Krki podpolkovnik SV g. Stanislav Zlobko, v imenu Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Brežice pa je spregovoril predsednik g. Silvester Jeršič, ki je med drugim dejal: "Teritorialna Slovenije je vseskozi pripadala Sloveniji in je imela slovenski nacionalni ponos in pripadnost slovenskemu narodu. Skupaj s pripadniki policije smo v enotnem odporu zdržali pritisk jugoarmade in tako zagotovili nadaljevanje procesa osamosvajanja. Marsikdo ama-

Predsednik OZVVS Brežice g. Silvester Jeršič

lovažuje osamosvojitveno vojno češ, pocieni ste jo odnesli in podobno. Priprave pa so stekle že v letu 1990 v okviru Manevrske strukture narodne zaščite, ki je bila temelj za naš odpor. Verjetno bi za nekatere morala biti po formuli Hrvaške ali Bosne in Hercegovine, z veliko porušeniimi objekti, množico beguncev in velikimi žrtvami. Nekaj pa je pomembno: da smo bili ob pravem času na pravem mestu!"

Tekst in foto: R. Zorko

POSAVSKE SLOVENSKE DRUŽINE

BREŽICE, 23. JUNIJ 2000

POKRAJINSKI ODBOR ZVEZE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO POSAVJE JE OB 10. OBLETNICI PROJEKTA MANEVRSKE STRUKTURE NARODNE ZAŠČITE, 9. OBLETNICI VOJNE ZA SAMOSTOJNO SLOVENIJO IN OB DNEVU DRŽAVNOSTI V VITEŠKI DVORANI POSAVSKEGA MUZEJA BREŽICE NA SLAVNOSTNI SEJI PODELIL 19 LISTIN ČASTNEGA NAZIVA "SLOVENSKA DRUŽINA".

"Bili so poskusi ogrožanja miru na naših tleh pred desetimi leti. Niso nam pustili biti gospodar na svojem. Niso nam zaupali. Niso zaupali novim družbenim silam po zmagi na demokratičnih volitvah. Najprej je bila na vrsti slovenska Teritorialna obramba. Bila je preveč republiška, preveč slovenska, prevelika nevarnost za beograjski režim. Potrebno jo je bilo razorožiti, njeno orožje pa spraviti na varno. Ni jim uspelo," je v začetku slavnostne seje navzoče nagovoril predsednik PO ZVVS Posavje Mitja Teropišič.

Lokacije skladišč orožja in streliva TO ter tajnih skladišč MSNZ v Posavju v letih 1990/91

Maj leta '90 je bil namreč prelomni mesec v osamosvojitvenih procesih tudi v Posavju. Načrt razorožitve TO nasploh je JA natančno načrtovala. Že v začetku leta 1990 je občinski štab TO Brežice moral izdelati poročila o vseh lokacijah shrambe orožja in streliva s podrobnim prikazom o vrstah, količinah, številu in teži. 7. maja '90 so morali oddati vse količine t.i. trofejnega orožja. 16. maja je takratni komandant TO Slovenije general Hočevar osebno na letališču v Cerkljah ukazal, da morajo orožje in strelivo pripeljati v skladišča v objekte JA pod pretvezo zavarovanja pred novo oblastjo. Zaradi odločnega upora je poskus razorožitve TO Posavja spodletel. V skladiščih TO Brežice in Krško je ostalo preko 2600 kosov različnega

Slovenske družine Posavja

Foto: Foto studio Rožman

lahkega pehotnega orožja, minometi, protiolepnorožje in netrajni topovi.

Ob umetniškem glasbeno-recitalnem programu brežiške glasbene šole so predsednik PO ZVVS Posavje g. Mitja Teropišič, predsednik OZVVS Krško g. Rudi Smodič in predsednik OZVVS Brežice g. Silvester Jeršič podelili častne nazive "Slovenska družina", ki jo jih prejeli: družina Molan iz Bukoška-Brežice, družina Balas iz Arnovega sela - Artiče, družina Gregl z Bizeljskega, družina Pinterič iz Sromelj - Artiče, družina Verstovšek z Malega Vrha - Globoko, družina Stanič iz Župelevca - Kapele, družina Zakšek iz Sel - Dobova, družina Gramc iz Mrzlave vasi - Krška vas, družina Kolar z Velikega Obreža - Dobova, družina Verbančič iz Rakovca. Kapele, družina Smrekar z Velikega Obreža - Dobova, družina Mavsar iz Vrhulj - Leskovec, družina Županc iz Stranjega - Senovo, družina Šturbej s Senovega, družina Molan iz Rake, družina Breznikar z Dovškega - Senovo, družina Jevnik iz Kostanjevice na Krki, družina Derganc iz Narpelj - Krško in družina Janc iz Ponikev - Studenec.

"V življenju se moramo velikokrat odločiti in vedno, ko imamo na izbiro dve ali več možnosti, moramo izbrati le eno. Leta 1990 so bile odločitve le naše in vaše, odločali smo pravočasno in pravilno. Vaše odločitve, da boste ilegalno hranili orožje, strelivo in dokumente so bile predvsem hrabra in zelo domoljubna dejanja. Po desetih letih, po določeni časovni distanci se sprašujem, ali smo se zavedali posledic, ki bi lahko nastale z našimi odločitvami. Kaj bi bilo, če bi se kolo vojne sreče obrnilo v nasprotno smer? Naj nam bo v tolažbo in opomin rek, ki pravi in drži. Sreča je vedno na strani hrabrih in odločnih," je svoj nagovor družinam, dobitnicam častnega naziva zaključil g. Teropišič.

R. Zorko

SLOVENCU KUM V PONOS

TRBOVLJE-KUM, 24. JUNIJ 2000

OB 9. OBLETNICI OSAMOSVOJITVE IN 10. OBLETNICI MSNZ JE OZVVS ZASAVJE OBNOVILA OBELEŽJE OSAMOSVOJITVENE VOJNE 90/91 NA KUMU IN PODELILA ČASTNE NAZIVE "SLOVENSKA DRUŽINA", PREDSEDNIK OZVVS ZASAVJE PREJEL BRONASTO PAKETO ZA AKCIJO "AVTOMOBIL ZA IVANA".

Teritorialna obramba RS, ki je bila ustanovljena davnega leta 1968, je bila po besedah slavnostnega govornika g. Matjaža Piškurja slovenska vojska v pravem pomenu besede. Teritorialno obrambo smo sami postavili na noge, jo opremili in usposobili v največji meri iz občinskih proračunov, takratni komandanti pa so za stanje TO tudi neposredno odgovarjali takratni oblasti v občinah, pokrajinah in republikah, meni g. M. Piškur, ki je tako opisal takratne dogodke: "Ko smo 16. maja 1990 v roke dobili ukaze za brezpogojno premestitev vsega orožja in streliva v objekte JLA, se je bilo potrebno odločiti, katero linijo odgovornosti bomo spoštovali. Veliko takratnih komandantov OŠTO in PŠTO je sprejelo za tiste čase tvegano odločitev in se tako povežalo z lokalno oblastjo, pri kateri so dobili podporo ali pa tudi ne. Na ta način smo uspeli zadržati orožje v 16 OŠTO oziroma občinah, to je bilo skoraj 30.000 kosov orožja s pripadajočim strelivom. V Trbovljah 1330 in 11,5 ton streliva.

V tem času je nastajala MSNZ, katere organizatorji so bili v večini vodilni častniki TO. To je bil čas ilegalnega delovanja, ko je šlo za dopolnjevanje enot z orožjem in predvsem MES iz skladišč Kočevskega Roga. Že takrat so se izdelovali načrti bojnega delovanja v primeru nosilnih posegov s strani JLA oziroma zveznih oblasti, kajti grožnje, da se to lahko zgodi so bile ves čas prisotne. Predvsem je šlo za odvzem orožja TO in evidenc nabornikov, ki smo jih prenehali pošiljati na sluzenje vojaškega roka. Naj vas spom-

nim, da je predsednik države pripadnike MSNZ odlikoval z najvišjim odlikovanjem Zlati častni znak svobode. Odlikovanje je bilo vročeno to sredo.

Dne 2. 10. 1990 je poveljstvo nad TO prevzelo Predsedstvo RS in s tem smo ponovno vzpostavili linijo vodenja in poveljevanja s prenovljenim RŠTO z majorjem Slaparjem na čelu. Grožnje JLA so se stopnjevale, zato smo formirali enote za posebne namene, katerih pripadniki so imeli orožje in strelivo doma in so bili takoj pripravljeni za delovanje. Te enote smo bili prisiljeni tudi večkrat aktivirati.

V noči iz 26. na 27. 11. 1990 smo vso orožje in strelivo premestili na tajne lokacije. Šlo je za zasebne objekte družin, ki so s privolitvijo prevzele izjemno veliko tveganje in odgovornost. Skoraj 10 let je moralo miniti, da so ti ljudje dobili status veterana vojne za Slovenijo. Danes se jim bomo tudi javno zahvalili. Razglasitev plebiscita, na katerem so se prebivalci Slovenije tako jasno odločili, da hočejo živeti v samostojni in demokratični državi, nam je dala nov zagon za povečevanje bojne pripravljenosti, obenem pa je bil rezultat plebiscita jasna potrditev, da so bile vse naše dotedanje aktivnosti pravilne.

V Zasavju smo dan državnosti pričakali napeti kot struna. To velja za mobilizirane enote TO kot tudi za organe civilne obrambe. Dva meseca prej je bila izvedena reorganizacija, po kateri je bil formiran Območni štab TO, odgovoren za prostor občin Zagorje, Trbovlje, Hrastnik in Laško. Do 3. julija 1991 smo mobilizirali vseh 26 enot, ki so šteje skupaj 1700 mož. Že 24. junija so bile v polni pripravljenosti za bojevanje četa za posebne namene, vse protidiverzantske, diverzantske enote in enote, ki so varovale najpomembnejše objekte. Med temi je bil tudi samostojni vod KS Dobovec z nalogo varovanja oddajnega centra Kum. Vodu se je dne 28.06. v poznih dopoldanskih urah pridružil še vod zračne obrambe s štirimi PL topovi in enim PL mitraljezom. V času razmeščanja te enote na položaje je bil izvršen letalski napad na oddajnik in s tem tudi na obe enoti. Služba OJA še ni bila aktivirana, zato je prišlo do presenečenja in žrtev osem ranjenih, med njimi Ivan Starina tako hudo, da je še danes tu spodaj v Župi prikovan na posteljo. Kljub presenečenju so pripadniki PL voda uspeli streljati na letali in enega celo poškodovali, kar potrjuje pozneje najdeni pokrov pilotske kabine. Oddajnik je bil hudo poškodovan, vendar ga je njegova posadka v zelo kratkem času usposobila in se pri tem ni menila za nevarnost ponovnega napada, ki se je zgodil 2.7., vendar z manjšimi posledicami.

Poleg aktivnosti na Kumu je potrebno izpostaviti zavzete skladišča Pečovnik z diverzantskim vodom iz Laškega, blokado Rimskih Toplic, blokado transporta

Slavnostni govornik g. Matjaž Piškur

Foto: R.Z.

JLA v Zidanem mostu, pripravo cest za oviranje in nadzor celotnega prostora odgovornosti 87. Obm ŠTO. Pri temu pa ne smemo pozabiti na tesno sodelovanje s policijo, prebivalstvom in drugimi organizacijami, med katerimi je potrebno izpostaviti lovške družine, v prvi vrsti pa oborožene pripadnike NZ."

Ob kulturnem programu, ki so ga ob povezavanju Bogdana Baroviča izvajala kvintet orkestra SV in pevski zbor Zveze lovskih družin Zasavja, je predsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo, g. Srečko Lisjak podelil bronasto plaketo predsedniku OZVVS

Veterani Zasavja so ob 9. obletnici osamosvojitve z udarniškim delom preuredili že obstoječe spominsko obeležje Foto: R.Z.

g. Jožetu Čibeju za uspešno izpeljano humanitarno akcijo "Avto za Ivana". Ob 10. obletnici Manevske strukture narodne zaščite pa je g. Lisjak podelil tudi častne nazive "Slovenska družina". Priznanje predstavlja ponatis domoljubne slovenske razglednice iz leta 1916. Slovenko v narodni noši in razvitim praporjem in zmagovalnim lorvorjem vencem ter napisom "Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos", ki so jih prejele: družina Vozelj iz Neže - Trbovlje, družina Zakonek iz Knezdola - Trbovlje, družina Kukšek iz Knezdola - Trbovlje, družina Čebin iz Zavine - Zagorje, družina Pust iz Čudenc - Dol pri Hrastniku, družina Garmuš iz Završe - Dobovec, družina Žagar iz Retja - Trbovlje, družina Zore iz Dolenje vasi - Zagorje, družina Gorenc iz Kala - Dol pri Hrastniku. Navzoče pa je nagovoril tudi g. Tomaž Vozlič, vodja RTV centra KUM: V imenu RTV Slovenije - osnovne enote oddajniki in zveze, posebej oddajnega centra Kum, mi je s strani organizatorjev prvič v devetih letih dana možnost, da se javno zahvalim vsem takratnim sodelujočim, ki smo skupaj vlagali velike napore in verjetno doživljali najtežje dni našega življenja prav tu na Kumu. Oddajni center Kum je v verigi naših oddajnikov v Sloveniji sila pomemben. Zavedati se moramo, da bi tišina na oddajniku Kum pomenila polovico Slovenije brez radijskega in televizijskega signala. Z nadčloveškimi napori smo to preprečili. In v kolikor drži teza, da je slovenska osamosvojitvena vojna bila dobljena tudi po medijski plati, gre velika zahvala oddajnemu centru Kum." V imenu 38. vojaškega pokrajinskega teritorialnega poveljstva SV pa je g. Matjaž Piškur ge. Veri in g. Igorju Hermanu podelil listino za sodelovanje kot priznanje in zahvalo za sodelovanje s Teritorialno obrambo v času vojne za Slovenijo 90/91 in sodelovanje z OZVVS Zasavje vsa leta do danes.

R. Zorko

DAN DRŽAVNOSTI

LJUBLJANA, 25. JUNIJ 2000

OB 9. OBLETNICI SAMOSTOJNE DRŽAVE, OBLETNICI TISTEGA DNE, KO JE LETA '91 SLOVENSKA SKUPŠČINA SPREJELA TEMELJNO USTAVNO LISTINO O SAMOSTOJNOSTI IN NEODVISNOSTI RS.

Na Trgu republike je po slavnostni seji DZ potekala osrednja slovesnost, ki je sicer že med samim potekom organizacije dvignila ogromno politično medijskega prahu visoko nad Ljubljano in državo, česar rezultat je bil bolj skromna udeležba in manj ponosna slavnostna prireditev.

Predsednik Skupščine RS dr. F. Bučar razglašal ustavno podlago za samostojno Slovenijo Foto: B. Kranjc, Vir: J. Janša, Premiki, MK 1992

"Deset let nazaj še nismo praznovali dneva državnosti. Nismo še imeli samostojne države. Nismo še izpeljali plebiscita za samostojno Slovenijo. Nismo ga še ubranili pred vojaško silo. Nismo bili še mednarodno priznani kot nacija in država," je kot slavnostni govornik med drugim dejal predsednik RS g. Milan Kučan in nadaljeval: "Zato pa smo pričakovali veliko in zmogli morda celo več od pričakovanih. Velikanske družbene spremembe smo izpeljali mirno in urejeno. Izkazalo se je, kot že tolikokrat, da so veliki premiki mogoči le s skupnimi močmi vseh ljudi, ki niso slepo pokorni vojščaki zapovedane ideje, pač pa svobodni in ustvarjalni posamezniki, ki jih druži skupen cilj. Ljudi, ki cenijo znanje in ga zmeraj znova tudi iščejo, ki imajo pogum za nove izzive, skupaj z drugimi. To je temeljna in usodna izkušnja Slovenije iz časov osamosvojitve. Delali smo premišljeno. Odločili smo se prav. Slovenija je cenila prispevek vsakogar. Nikogar ni izključevala. Zato je bila tiste dni in mesece v zgodnjih devetdesetih moralna velesila. Odločitev za samostojno državo je bila upor - toda bili

Časna četa slovenske Teritorialne obrambe
26. junija '91

Foto: B. Kranjc, Vir: J. Janša, Premiki, MK 1992

smo uporniki z razlogom. Bil je to upor proti zapirani obzorji, saj smo hoteli vstopiti v sodobne, ustvarjalne civilizacijske tokove. Bil je tudi upor proti brezbriznosti politike, proti slepoti in gluhoti, proti politiki ustvarjanja sovražnikov. Zahtevali smo, da nam teče ura prihodnosti, kot bije v demokratični Evropi.

Odločitev za samostojno Slovenijo je bila odločitev za skupno pot, na kateri bomo spoštovali slehernega človeka, upoštevali manjšino in večino in se spoštovali med seboj, ko bomo iskali najboljše rešitve za razvojne dileme. Odločili smo se za odprtost in spoštljivost, za strpnost, za človekove pravice, za spoštovanje različnosti, za mir, svobodo, solidarnost. To so velike vrednote in niso za enkratno rabo. So trajno merilo naših ravnanj."

Kot drugi slavnostni govornik je prisotne na proslavi pozdravil tudi novi predsednik Vlade RS dr. Andrej Bajuk, ter izpostavil slovenstvo kot dovolj veliko vrednoto, ki lahko prevzame nase vso svojo zgodovino ter povzel: "Trdno sem prepričan, da ima demokratična država svoj smisel le tedaj, če se državljanji zavedajo, da so nosilci oblasti, ki nikakor ne pomeni samo moči, ampak tudi dolžnost delati za njeno blaginjo. Pomembno je, da se Slovenci otresemo zgodovinsko pogojenega občutka, da je država nekaj zunaj nas ali celo nekaj nam nasprotnega; da jo moramo predvsem kritizirati in od nje nekaj terjati. Prav je, da resno vzamemo svoje politične pravice in se začnemo artikulirati politično izražati, prav je, da gojimo kritični duh, se pravi, duh razsodnosti. A vprašajmo se tudi, kaj lahko sami, kjer koli že smo in kar koli že delamo, storimo ne le za slovensko državo, temveč za Slovenijo, ki je naša domovina. Naj ob tej misli dan državnosti postane praznik naše domovine in zato praznik vsakogar izmed nas!"

R. Zorko

MAJSKI DOGODKI '90

TRBOVLJE, 21. MAJ 1990: KRONOLOŠKI PREGLED DOGODKOV IN AKTIVNOSTI V ZVEZI Z UKAZOM O PREMESTITVI OROŽJA IN STRELIVA V OBJEKTE JLA

SREDA 16. MAJ 1990

Ob 07.30 je bil na PŠTO sklican sestanek komandantov brez najave, o čem se bomo pogovarjali. Brez posebne uvida nam je bil vročen pisni ukaz komandanta TO pokrajine št.SZ.1-8/4-2-90 z dne 15/5-1990. Vsi trije smo po seznanitvi ostali brez besed in smo komaj verjeli, da je to mogoče. Kot se je pozneje pokazalo, pa nismo takoj dojeli, kako usoden je ta ukaz za nadaljni razvoj TO in kakšno politično škodo bo povzročil. Ko sem se vrnil na štab, sem takoj poklical predsednika, vendar je bil ta dan na dopustu. Z ukazom sem seznanil tudi stalno sestavo štaba.

ČETRTEK 17. MAJ 1990

Takoj zjutraj sem se sestal s predsednikom skupščine. Po seznanitvi s stanjem sva se dogovorila, da se bo o tem razpravljalo na popoldanski konstitutivni skupščini. Sam sem pripravil stališča za skupščino. V toku dopoldneva smo v Novo mesto oddali trofejno orožje in del streliva, kot je bilo že davno načrtovano. J. je ostal doma in pripravljaval orožje in strelivo za premestitev, čeprav smo takrat že razmišljali, kako bi se izognili izvršitvi tega ukaza.

Ob 19.25 uri so me preko CO obvestili, da moram na skupščino. Tam so delegati zahtevali, da jim iz prve roke pojasnim položaj. Na podlagi izčrpnega poročila in mojega stališča so sprejeli oster protest in ga naslovili na predsedstvo Republike Slovenije. To je bilo istega dne že objavljeno v radijskih poročilih ob 22.00 uri. Bili smo prvi v republiki, ki smo tako reagirali. Naš namen je bil, da Predsedstvo Republike odločno poseže v dogajanja. Ta dan je B. Š. na RK ZRVS sprožil to vprašanje.

PETEK 18. MAJ 1990

Ob 05.30 je bil naš protest ponovno objavljen preko Radia Ljubljana. Takoj zjutraj so šli vsi zaledniki v Celje po kamione za transport orožja. Po vrnitvi J. iz Celja približno ob 13.00 uri smo izvedeli, da je preemistev za nas in pokrajino načrtovana za soboto 19/5-1990. Ta dan (enkrat med službenim časom) je bil komandant pokrajine že seznanjen z B. razpravo na RK ZRUS. Od mene je zahteval disciplinsko ukrepanje, v nasprotnem primeru bo ukrepal sam. Takšno zahtevo je dobil od RBTO. O tem sem seznanil tudi B., na kar sva našla ustrezno rešitev (izrek opomina). Ob 19.25 so me poklicali iz CO in prebrali sporočilo Predsedstva Republike, da naj orožje ostane v skladiščih TO. O tem sem takoj obvestil predsednika skupščine in stalno sestavo štaba. Približno ob 22.00 me je poklical dežurni iz PŠTO in mi sporočil ukaz komandanta TO Slovenije, s katerim je odredil fizično zavarovanje skladišč, kjer je še orožje. Sočasno smo se dogovorili za sestanek ob 07.00 uri naslednjega dne.

SOBOTA 19. MAJ 1990

Na sestanku na PŠTO ob 07.00 uri smo bili prisotni stalna sestava PŠTO (brez V. L.) in jaz. Dogovarjali smo se o načinu zavarovanja skladišč. I. V. je predlagal, da bi orožje vseeno odpejali v skladišče JLA. Temu sem odločno nasprotoval. Vrnil sem se na OŠTO in sklical stalno sestavo z namenom informiranja in zavarovanja skladišč. Nekako ob 08.30 me je po telefonu poklical komandant TO Zasavja in mi povedal, na podlagi razgovora z generalom NŠ RŠTO, da povelje o premetitvi še velja. Odgovoril sem mu, da tega povelja ne bom izvršil. Nato je zahteval zavarovanje s tremi stražarskimi mesti in vse ostalo v skladu s Pravilnikom službe v OS, sočasno je I. V. napovedal kontrolo izvajanja tega ukaza. Na moje vprašanje, kaj bodo storili oni, sem dobil odgovor, da bodo orožje odpejali, kar so tudi v toku dopoldneva storili. Mi smo pristopili k izdelavi elaborata za stražo in od 12.00 naprej vzpostavili stražo z dvema stražarskima mestoma. Straža se menja vsakih 24 ur. Komandir straže je iz stalne sestave.

NEDELJA, 20. MAJ 1990

Urednica Radia Trbovlje me je zaprosila za razgovor. Vabilu sem se odzval. Razgovor je bil objavljen ob 10.30 uri in trajal 8 minut. Vsebina je sestavni del tega poročila. Ob obisku na štabu sem bil obveščen, da je ob 16.00 uri najavljena kontrola zavarovanja s strani RŠTO. Ob 15.30 sta prišla polkovnik S. in kapetan I. razreda O.. Pregledala sta zavarovanje in ugotovila le eno nepomembno pomanjkljivost (postelje so bile zložene). Po ogledu skladišča je polkovnik S. dejal, da takšnega še general štab nima. Ob tem obisku smo stražo zmanjšali na eno stražarsko mesto. Vsa dogajanja smo uradno zabeležili. Prisotni je bil tudi I. V. iz PŠTO.

PONEDELJEK, 21. MAJ 1990

Ob 09.00 uri je bil na PŠTO sestanek, namenjen pripravi komandanta TO Zasavja na sestanek dne 22/5-1990 na RŠTO. Na sestanku sem komandantu opisal vsa dogajanja v naši občini. Istočasno sem oddal tudi pisno tedensko poročilo z navedbo posledic, ki jih je in jih še bo povzročil ta ukaz. Izročil sem mu tudi odredbo, s katero sem B. Š. izrekel opomin.

TOREK, 22. MAJ 1990

Na RŠTO je potekal sestanek, kjer so poleg ostalih sodelovali tudi komandanti TO pokrajin.

Ob 15.00 je bil na Predsedstvu Republike sestanek vseh predsednikov občinskih skupščin.

ŠREDA 23. MAJ 1990

Ob 07.15 me je predsednik skupščine seznanil z vsebino sestanka v Ljubljani. S predsednikom sem bil od vsega začetka v tesni povezavi. Ob 09.00 je bil na PŠTO sestanek komandantov. Komandant nas je seznanil z vsebino sestanka na RŠTO. Sestanek je vodil general Hočvar. Na sestanku ni bil z RŠTO prisoten nihče drug. (Ocenjujem, da gre za neenotnost znotraj RŠTO).

Kratki sklepi so bili: Skladišča se še naprej varujejo s stražo. S strani RŠTO se bo še naprej pregledovalo skladiščenje na novih lokacijah, nato pa ustrezno skladišče v štabih TO. Rokovno pa to ni bilo opredeljeno. V razpravi je bila s strani komandanta izpostavljena tudi odgovornost tistih komandantov, ki niso izvršili ukaza. Komandanti pokrajin so dokazovali nesmiselnost obeh ukazov, vendar je bilo vse zaman.

Komandant TO Slovenije je trdil, da je bila to čisto operativna naloga in zato o njej ni nikogar seznanjal. To poročilo se bo nadaljevalo do končne ureditve tega sedaj nemogočega stanja.

Matjaž Piškur

SPOMINI DOŽIVETEGA

BIL JE SEPTEMBER ALI ZAČETEK OKTOBRA LETA 1990, KO SE JE PRI NAS OGLASIL DOBER PRIJATELJ, KI JE DELAL NA TERITORIALNI OBRAMBI. ZAČUDO MI JE, DA STA SE Z MOŽEM POGOVARJALA NA SAMEM, KAR NI BILO V NJEGOVI NAVADI. PO NJEGOVEM ODHODU MI JE MOŽ LE KRATKO OBRAZLOŽIL IN POGEDAL, DA BODO PAČ "NEKAJ" PRIPELJALI NA SKLADIŠČENJE V PROSTOR POD STOPNICAMI V HIŠI, KJER SMO OBIČAJNO HRANILI OZIMNICO.

In so pripeljali prvič, najprej nisem vedela kaj je bilo, nisem spraševala, nisem želela vedeti, nato sem videla le, da je orožje; potem so še pripeljali, enkrat, dvakrat, ozimnico smo spravili drugam, ker ni bilo zanjo več prostora. Zapolnili so ga težki leseni zaboji, vem le, da je bilo vmes tudi nekaj ročnih bomb, ker sem jih z grozo spoznala, ko sem zaklepala prostor. Ključ sva z možem spravila in otrokoma natvezila neko zgodbo, zakaj je ta prostor zaklenjen, zakaj ne smeta več tja po kompot. Nihče ni vedel, kaj hranimo v hiši, kjer živimo. Nisem veliko razmišljala o tem, le ključ smo skrbno skrili.

Jugoslavija je pokala po šivih, mi, ki smo rasli v njej in so nam vzgajali duh bratstva in enotnosti smo le težko dojemali, da so nas vsa ta leta zavajali, da je prišel čas za drugačno stvarnost. Nato je dobro leto potem, ko smo spravili prvo pošiljko, zares počilo. Vojna!

Nismo mogli verjeti, da se to dogaja nam. Nikoli ne bom pozabila soparnega pomladanskega dne, ko smo se morali sprijazniti z resnico, da prihajajo k nam tanki, ki smo jih skupno financirali, da so v tankih vojaki, tudi slovenski, ki ne vedo, kaj se dogaja. Le dober kilometer od naše hiše so v Slovenijo prodrli tanki in padla je prva žrtev vojne. Dojeli smo, da se to dogaja nam, da to ni film, ljudje smo se zbirali na vasi, bili smo zmedeni, prestrašeni. Prišel je večer in za njim dolga noč brez spanja, ko so v zraku brneli helikopterji in so na bližnji most, ki pelje na Hrvaško, pripeljali železne tankovske ovire. Grozljivo je zadonelo, ko so jih zložili s tovarnjaka. Nisem več mogla potiskati dejstva, da v vojnem času živimo, bivamo nad skladiščem orožja. Strah me je bilo za otroka, ki sta preživljala dosti časa sama doma, ko sva bila z možem v službi. V njuna nahrbtnika sem spravila dokumente, najnunjše obleko, igračko in čisto na dno sem v vsakega dala še nekaj družinskih fotografij. Zjutraj sem jima naročila, da morata po šoli oditi k stari mami v sosednjo vas in tam počakati name, ker bomo skupaj šli domov. Tudi otroka sta čutila, da je vojna in nista sitnarila z vprašanji. Obljubila sta, da bosta ubogala.

V službi smo bili nemirni, krožile so različne informacije in dezinformacije o posebnih skupinah tujih vojakov pri nas, o tem, da gredo s tanki v Slovenijo po stranskih cestah, tesnoba in strah sta se proti moji volji naselila v meni.

Padale so bombe, naši so preprečevali pot tankom, jih nekaj uničili, bilo je mrtvih, bile so barikade na cestah. In nato je bil vpoklican še mož. Ostala sem sama z dvema otrokoma in s skladiščem orožja v hiši. Poklicali so me, da pridejo "nekaj" odpeljat. In sta prišla, znanca, ki sta brez besed naložila nekaj zabojev ter le na kratko povedala, da bodo še poklicali, ko bodo rabili. Želela sem, da bi bilo to čimprej, da bi odpeljali vse. Še so prišli, vendar pa je še kar nekaj zaloge ostalo. Podpisali so sporazum in vojne je na srečo bilo za večino ljudi konec. Za nas pa še ne, saj so zadnje zaboje odpeljali šele nekje pozno jeseni, ko se je glavnina jugoslovanske vojske umaknila iz Slovenije. Strah in tesnoba sta še dolgo bila v meni in še danes me stisne, ko stopim v ta prostor in tudi ozimnice več ne hranimo v njem. Po vojni so moža nekam poklicali in mu dali "priznanje" za aktivno sodelovanje v vojni, tam je izvedel tudi, da je bilo takih skladišč več, mislim pa, da ga v hiši ni imel nihče drug. Priznanje za 10 dnevno aktivno sodelovanje v vojni je prejel mož, sama, ki sem večji del z otrokoma preživela v hiši pa o tem še vedno molčim in le malo ljudi ve, da sem tudi jaz, ženska, aktivno sodelovala v vojni za Slovenijo več kot leto dni.

Danes, ko sta otroka odrasla, sta zvedela, kaj je bilo spravljeno pri nas in šele potem, ko sva jima z možem na kratko obrazložila dejstva, sta dojela, zakaj sem se vedla takrat tako nerazumljivo previdno in skrivnostno. Na srečo je bila vojna kratka, pa vendar predolga; vsi vemo, da nikoli ne prinese nič dobrega. Zato težko poslušam nepredno govoričenje mož, ki naj bi krojili usodo naše države, pa vse več časa porabijo za medsebojne zdrahe in kot da jim ljudstva ni mar.

Marija Verbančič

TEMPUS FUGIT

PISANJE TEGA PRISPEVKA SOVPADA Z DEVETO OBLETNICO DOGODKOV V PEKRAH, KI SO BILI UVOD V POZNEJŠI SPOPAD Z ENOTAMI JLA. OD PEKER NAPREJ SO SE DOGODKI ODVIJALI Z FILMSKO HITROSTJO IN VEČINA SE NAS JE V TISTIH DNEH PRVIČ V ŽIVLJENJU SPOČILA Z MOŽNOSTJO, DA POSTAVI ŽIVLJENJE NA OLTAR DOMOVINE.

Kako bi lahko pozabil grobno tišino, ko smo v enoti razdeljevali sanitetni material? Ostala mi je v spominu najava letalskega napada, spremljanega z zavijajočimi siremi. Živo še vidim oklepnike, zoper katere nismo imeli nikakršnega učinkovitega orožja, razen nekaj na hitro pripravljenih molotovk. Vojaki v sivo zelenih uniformah in marogasti specialci z uperjenimi avtomatskimi puškami so me v sanjah spremljali še dolgo po premirju.

Ostali pa so tudi prjetni spomini na tovarštvo in na ljudi, ki so prihajali na naše položaje in bili pripravljeni storiti karkoli, ne oziraje se na nevarnost. Posojali so vozila za prevoze naših enot in postavljali delovne stroje ter tovarnjake na barikade brez oklevanja in razmisleka kaj bo, če bodo vozila poškodovana ali uničena. Takrat materialne dobrine niso bile pomembne, niti življenje ne, važen je bil cilj, samostojna Slovenija. Ponosni smo bili na novo, še svežo slovensko zastavo, plapolajočo v vetru poletne vročine. Prerešena vozila, prestrašeni pogledi in nato zmagovalno veselje. Enkratno in nepozabno. Umik enot JLA in zvezne milice smo praznovali več dni. Vsi, brez izjeme. Nepopolno ljudsko veselje. Takrat in potem nikdar več... Takrat je bilo vse tako jasno in samoumevno, kot da je potrebno samo nastaviti skodelico in vanjo bosta pritekla mleko in med. Dozdevalo se mi je, da bi lahko obrnili svet. So se pričakovanja uresničila? Težko bi o tem sodil, vendar pa vem, da je na vrata potrkala realnost, ki za marsikoga ni podobna njegovi predstavi o življenju v lastni državi. Žal.

Da, pred devetimi leti, vročega junija in julija je bila odločujoča samoiniciativa. Mislim, da vojaške zmage ni izbojevala visoka strategija, temveč tisti naši fantje, ki so bili z orožjem okrog sovražnih objektov, kolon in nasprotnikovih poveljestev. Prišli so, bili so in nato odšli. Skoraj anonimni, brez odlikovanj, nagrad ali dodatkov. Kdo ve, če so sploh vključeni v veteransko organizacijo.

Bili pa so, to je treba povedati, tudi taki, ki so odšli v sosednje države in tam čakali tak ali drugačen razplet spopada. Bodo nekoč tudi ti veterani?

Zdi se mi, da je takratno enotnost začel razjedati črv ideologije. Brez potrebe so ponovno privrele na dan stare zamere in škodobežnost. Sedaj, ko imamo svojo državo, ne vemo, kaj z njo početi. Kot da nas izkušnje iz zgodovine niso prav nič naučile, kot da razobešene zastave tujih zavojevalcev v Idrjskem muzeju ne dajejo pouka. Koliko jih je? Njihovi nosilci so imeli jasno vizijo usode naše zemlje. Pri nas pa prevladuje občutek nemoči, apatije in brezbriznosti. Tudi do domovine. Ne verjamete? Prav. Ob prvem državnem prazniku se nekoliko razpletje in prešteje izobešene zastave. Kaj pa mi, veterani? Kakšni so odnosi med obema veteranskima organizacijama? Videli smo, da sta bila gospoda Beznik in Krkovič skupaj na spominski prireditvi v Ljubljani. Ali to pomeni, da se bodo odnosi med vrhovi veteranskih organizacij "normalizirali"? Tu doli namreč ni bilo nikoli nikakršne dileme o zaslugah enih in drugih. Nismo in ne bomo pozabili, da smo se takrat bili v isti bitki, si posojali orožje in ščitili drug drugemu hrbet. Da, to smo počeli v imenu zastave, ki za nekatere ni več primerna, za nov slovenski grb, ki sedaj ne ustreza pravilom heraldike in z Zdravljico v mislih, ki pa spet pri nekaterih vzbuja pomisleke.

Ob raznih priložnostih se sproža vprašanje privilegij nekaterih skupin pridobljenih in prejšnji državi. Tudi o tem ima lahko vsakdo svoje mnenje, kot ga imam sam o Zakonu o vojnih veteranih iz leta 1995, ki je v naših vrstah našel skupino privilegirancev ter ji dodelil možnost uveljavljanja letnega denarnega prejemka. Če je ta skupina veteranov bolj "zaslužna" od ostalih, bi po mojem mnenju zadostovala primerna državna in druga odličja, nikakor pa ne denarni dodatki. Pri tem imam v mislih prispevek g. Grande v majski številki Veterana, kjer piše o privilegijih iz prejšnjega sistema. Prav, torej je potrebno naš status urediti tako, da ne bodo na nas leteli podobni očitki. Privilegij tak ali drugačen je vedno privilegij, pa naj se ga še tako opravičuje.

Ni moj namen polemizirati okrog veteranskih pravic, ker takoj povem, da od domovine ne zahtevam ničesar in povračilo za aktivno sodelovanje v času osamosvajanja. Prav lahko bi shajal tudi brez pravic, ki mi jih daje Zakon o veteranih. Skratka, bila je moja dolžnost sodelovati in prispevati k osamosvojitvi. Podobno so se odločali že naši predniki od Karantanje sem in uspeli ohraniti delček ozemlja, na katerem je sedaj samostojna Slovenija. Ostali smo tu, na svoji zemlji, kljub temu da so nas tujci od Karantanje sem na vse mogoče načine zatirali, nam jemali pravico do svojega jezika in nas še tik pred osamosvojitvijo pošiljali v Philadelphia. Nova država naj v prvi vrsti poskrbi predvsem za tiste, ki so v spopadu leta '91 ostali invalidi in za otroke ter družine tistih, katerih očetje in možje so v spopadu izgubili življenje. Tem to dolgujemo.

Branje o dogodkih izpred desetletja je izredno zanimivo. Oglašajo se pisci od vsepospoda, le Primorci so redki. Zakaj? Ve se, da so zaorali oklepniki po asfaltu primorskih cest že "dan prej" in je torej dogodkov, vrednih objave, več kot dovolj. Napaka po storjenju, če ne bodo opisani in bodo ostali samo kot spomin na porumenelih fotografijah, fotografijah mož iz leta 1991.

Čas beži!

Veteran: 06979-08

NESREČA

Kot kakšen kralj bdi nad Koroško Uršlja gora. Ni najvišja, v bližini so še višji hribi, pa vendar zaradi svoje osamelosti izgleda najmogočnejša. Na severni strani leži v njenih nedrjih Jazbina, naselje posameznih kmetij. Vsaka kmetija od daleč izgleda kot pravo naselje, toliko je stavb. Prežihov Voranc jo je imenoval Požganica, predvsem zaradi načina kmetovanja. Kot že ime Jazbina pove, so morali tu trdo delati, da so lahko gozdu iztrgali vsaj malo rodovitne zemlje. Pravijo, da narava in v njej življenjski pogoji pomagajo izoblikovati ljudi, v teh krajih to še izrazito drži. Ljudje so prave grče, delovni, pošteni, pa tudi zelo ponosni na svoj rod. In prav takšna je tu Lauterjeva družina.

Pred slabimi desetimi letim se je tu oglasila manjša skupina ljudi iz takratne Teritorialne obrambe. Z domačimi so se poznali, kajti dva sinova sta bila njihova pripadnika, v bližini pa so se ti vrli fantje večkrat pripravljali. Nekam skrivnostno so načeli pogovor, na način, da se v Sloveniji nekaj pripravlja in da bi naša Slovenska vojska tu skrila nekaj orožja. Domači, načitani, pametni ljudje, so kmalu razumeli, zakaj gre, to povedali in dogovor o hrambi orožja za obrambo Slovenije je bil sklenjen. Medsebojno so si zelo zaupali, pa tudi zavestno so se za to odločili. Zavedali so se morebitnih posledic, pa kaj, navdušenje nad novo, svojo Slovenijo je bilo le preveliko.

Slikovita je Lauterjeva domačija; to je pravo naselje kamnitih hiš, pokritih z škodlami. Ena od značilnosti koroškega stavbarstva je prav gotovo ta, da se material za gradnjo dobi vedno v okolici doma. Domačijo so večkrat obiskale slikarske kolonije, kajti tu so našli zanimive, še prvinske motive. Seveda, takšne sicer lepe stavbe s časom več ne ustrezajo novim življenjskim zahtevam in Lauterjevi so v bližini stare hiše pričeli graditi novo.

Le malokdo ve, koliko odrekanja in koliko lastnega dela je potrebno za gradnjo nove hiše na kmetiji, kjer nimajo gozda in odvoz mleka ni organiziran. Vsak dinar si morajo dobesedno prigarati.

Pogorela domačija

In le kako je lahko življenje tako krivično? Letos, 7. aprila pa katastrofa. Vnela se je lesena streha svinjskega hleva, pričelo je goret in poleg tega je zgorela še čudovita lesena kašča za shranjevanje mesa in žita ter zgornji del nove hiše. Rešiti jim je uspelo le malo strojev in le hitremu posredovanju gasilcev se imajo za zahvaliti, da so pred ognjenimi zubli rešili hlev za govejo živino in staro hišo.

Pa vendar so še dobri ljudje: gozdarji, kmetijci, sosedi in znanci so priskočili na pomoč. Pomagajo, nekateri z materialom, drugi z delom.

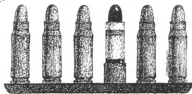
Tudi pripadniki veteranske organizacije smo se čutili dolžne pomagati Lauterjevim. Zveza veteransko vojne za Slovenijo jim je namenila denarno pomoč v višini 200.000 SIT. Pripadniki organizacije Ivan Golob, Maks Gorenšek, Branko Kaker in Janez Švab so ganjenim domačinom izročili pomoč in se z njimi zadržali v daljšem pomenku.

Janez Švab

Avtor: Vladimir Semerenko, Rusija
(Kragujevac: Salon antivojne karikature,
20.10.-5.11.1999)

Avtor: Svetlin
Stefanov, Bolgarija
(Kragujevac: Salon
antivojne karikature,
20.10.-
5.11.1999)

VETERANI DRVARILI

KANAL, JUNIJ 2000

V začetku junija so se veterani Območnega združenja VVS Kanal in skupina veteranov iz Goriških Brd zbrali na domačiji najstarejšega 94 letnega veterana Mihaela Lapanje v Logeh pri Kanalu, ki je v letih 1990-91 varoval orožje. Pomagali so mu pripraviti drva za kurjavo za naslednjo zimo. Pridružila sta se jim tudi predsednik ZVVS Srečko Lisjak, ki je poprijel in vodil organizacijo akcije podiranja dreves za Lapanjevo ognjišče in gostilničar Špacapan iz Komna na Krasu (s svojimi "dobrotami"). Sodelovali so: Srečko, Iztok in Simon Lisjak, Dušan Simčič, Boris Šfiligoj, Marijan Nanut, Jožef Velušček, Veselko Lazar, Stanislav Makarovič, Stanislav Bajt, Branko Podbršček in Danilo Lango. Številni veterani, ki se tega dne niso mogli udeležiti akcije, so bili razočarani. Delovna akcija je veteranom pomenila prijateljsko druženje ob katerem obujajo spomine na "tiste dni" in na zaobljubo iz leta '91, da ne pozabimo drug na drugega do smrti.

V petek 23. junija pa so veterani občine Kanal ob Soči z gosti skupine veteranov iz Brd, organizirali tradicionalno praznovanje dneva državnosti v Gorenji vasi pri Kanalu pri družini Križnič, ki so ji bil podelili častni naziv "Slovenska družina", saj je pri njih bila nastanjena prva enota slovenskih teritorialcev junija leta 1991.

V nedeljo 25. junija pa so Kanalci vrnili obisk Briškim veteranom ob spominskem dvigu slovenske zastave na Sabotinu, ki je tu zaplapolala leta 1991, prepeljana pa je bila iz Ljubljane mimo številnih blokad. Bricem, ki jim je po Sabotinskem grebenu neomajno sledilo tudi desetletno dekletce iz Brd, so se pridružili tudi pohodniki iz Solkanske smeri. V sicer pravem mrzlem viharnem vremenu s sunki burje smo le uspeli razobesiti zastavo. Silovito plapolanje zastave v sunkih burje preko 100 km/uro je bilo s svojimi poki slišno skoraj do koč na Sabotinu, kjer je po zvokih državne himne trobentača Stanislava Makaroviča sledilo nadašjevanje praznovanja, ki sta se ga kljub neurju udeležila tudi državni sekretar Niko Jurca in poslanec Državnega zbora RS g.Ivo Hvalica. Najvztrajnejši veterani so v lepem popoldanskem soncu zaključili pod murvo pri Kovaču na Humu z razgledom na lepo svobodno domovino.

Marijan Nanut

KLUB UGODNOSTI

UNITAS Ljubljana vsem članom ZVVS v svojem tovarniško razstavno prodajnem salonu na Celovski ulici 224 v Ljubljani nudi ugoden nakup vodovodnih armatur z **10% popustom** in po dogovoru brezplačno montažo na domu. **Tel.: 01-15-98-141.**

Urarstvo BASTL Velenje - urarstvo in prodaja ur, nudi članom ZVVS za Slovenijo **10% popust** pri urarskih storitvah in **5 % popust** pri nakupu izdelkov. **Tel.: 03-58-71-444, GSM: 041-250-579.**

Podjetje GAMA d.o.o. Krško nudi članom ZVVS **1,5 % popusta** na MPC pri nakupu vozil Mazda, **5% popust** na MPC pri nakupu koles blagovne znamke GT in Calypso in **10% popust** na MPC pri nakupu športne opreme. **Tel.: 0608-23-25-00.**

Rova International Koper d.o.o. nudi članom ZVVS od **10% do 20% popusta** pri nakupu in montaži pnevmatik in **25% popusta** pri vseh ostalih popravilih. **Tel.: 06-39-22-20.**

Turistična agencija Ferrari Tours Publicitas d.o.o. Nova Gorica nudi članom ZVVS **7 % popusta** za vse izlete in storitve. **Tel.: 05-28-180.**

OBMOČNA ZDRUŽENJA VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

OZVVS Velike Lašče

Velike Lašče 15
1315 Velike Lašče
Predsednik: Dušan Hočevar
Doma: (01) 788 92 71 OZVVS

OZVVS Ljubljana

Štembalova 28,
1000 Ljubljana
Predsednik: Andrej Jamnik
Tel.: 061-16-85-649
Gsm: 041-812-639

OZVVS Domžale

Ljubljanska ulica 36
1230 Domžale
Predsednik: Dominik Grmek
Doma: (01) 724 27 38
Gsm: (041) 753 455

OZVVS Kamnik

Glavni trg 24
OZVVS Kamnik
Glavni trg 24
1241 Kamnik
Predsednik: Janko Blagšič
Doma: (01) 831 16 54

OZVVS Vrhnika-Borovnica

Tržaška cesta 1
1360 Vrhnika
Predsednik: Jožef Molč
Doma: (01) 755 25 12
Služba: 061 754 131 OZ

Pošto pošiljati:

*SV 2220 - Stara Vrhnika
gospod Jožef Molč
1360 Vrhnika*

OZVVS Grosuplje

Pošta:
Gregor Bregar, Velike Lese 5
1301 Krka
Predsednik: Albin Hvastija
Doma: (01) 787 27 00
Gsm: 041-800-107

OZVVS Ribnica

Gorenjska cesta 9 a
1310 Ribnica
Predsednik: Peter Levstek
Doma: (01) 89513 93
Služba: (01) 836 10 94

OZVVS Kočevje

Ljubljanska cesta 7
1330 Kočevje
Predsednik: Darko Čop
Doma: (01) 895 22 26
Služba: (01) 836 11 02

OZVVS Moravče

Vegova ulica 9
1251 Moravče
Predsednik: Vitomir Cerar

OZVVS Postojna

Kolodvorska 5
6230 Postojna
Predsednik: Vojko Štemberger
Doma: 05 714 13 10
Služba.: (01) 181 30 09

OZVVS Brežice

Gubčeva 10 a
8250 Brežice
Pisarna OZVVS Brežice
Tel.: (07) 496 32 58
Predsednik: Silvester Jeršič
Doma: (07) 496 19 10
Gsm: 041 773 484

OZVVS Krško

CKŽ 30
8270 Krško
Predsednik: Rudi Smodič
Doma: 07/49-79-176
Gsm: 041-452-478

OZVVS Celje

Gledališka 2
3000 Celje
Predsednik: Vilihald Skrt
Doma: (03) 548 20 74

OZVVS Laško

Mestna ulica 2
3270 Laško
Predsednik: Miran Kačič
Doma: (03) 573 14 64
Faks: (03) 573 16 96

OZVVS Slovenske Konjice

Stari trg 41
3210 Slovenske Konjice
Predsednik: Anton Kolar
Tel.: 063 754 122
Faks: 063 754 615

OZVVS Velenje

Kopališka ulica 3
3320 Velenje
Predsednik: Alojz Hudarin
Služba: (03) 586 27 80
Faks: (03) 586 27 80
Gsm: 041 694 453
E-pošta:
alozj.hudarin@guest.arnes.si

OZVVS Spodnje Savinjske doline

Savinjske čete 4
3310 Žalec
Predsednik: Alojz Kampuš
Doma: (03) 571 59 91

OZVVS Štore

Cesta KSIV. divizije 15
3220 Štore
Predsednik: Srečko Križanec
Doma: (03) 577 03 92
Gsm: (041) 569 361

OZVVS Zasavje

Ulica 1. junija 19
1420 Trbovlje
Predsednik: Jože Čibej
Služba: (03) 562 92 38
Faks: 03 562 64 73

OZVVS Dolenjske

Jedinšiča
Seidlova I,
8000 Novo mesto
Predsednik: Borut Usenik
Tel.: 068 326 352
Faks: 068 326 346

Pošto pošiljati:

321. OVTP
Aleš Kulovec
8000 Novo mesto

OZVVS Bela Krajina

Dolenji Suhor pri Vinici 15
8343 Dragatuš
Predsednik: Branko Kobetič
Služba: (07) 305 19 10
Faks: (07) 305 31 04

Pošto pošiljati:

323. OVTP SV
Branko Kobetič
Lokve 90
8340 Lokve

OZVVS Slovenska Istra

Sp. Škoflje 18
6281 Škoflje
Predsednik: Vladimir Ličen
Doma: 066 54 621
Služba: (05) 654 97 12
Faks: (05) 654 97 15

OZVVS Krasa in Brkinov Sežana

Kosovelova ulica 3
6210 Sežana
Predsednik: Janez Pajer
Tel.: 067 73 174
Faks: 067 72 985

OZVVS Radovljica-Jesenice

Poljče 27
4275 Begunje na Gorenjskem
Predsednik: Janez Koselj
Doma: (04) 531 47 66
Tel.: (04) 533 40 25
Faks: (04) 533 38 07

OZVVS Kranj

Gasilska ulica 10
4000 Kranj
Predsednik: Irena Oman
Doma: (04) 231 25 79
GSM: 040 202 594

OZVVS Tržič

Trg svobode 18
Tržič 4290
Predsednik: Anton Stritih
Doma: (04) 720 002, 720 003

OZVVS Lenart

Trg osvoboditve 7
2230 Lenart
Predsednik: Peter Leopold
GSM: 041 743084

OZVVS Maribor

Heroja Bračiča 2
2000 Maribor
Predsednik: Alojz Kovačič
Tel.: (02) 252 33 51
(kontaktna oseba ga. Zorica Kočič)

OZVVS Ptuj

Prešernova ulica 29
2250 Ptuj
Predsednik: Jože Murko
Doma: (02) 746 15 31
Gsm: 041-279-607

OZVVS Ruše

Trg vstaje 12
2342 Ruše
Predsednik: Anton Stačnik
Doma: (02) 663 06 21

OZVVS občin Ajdovščina in Vipava

Gregorčičeva ulica 20
5270 Ajdovščina
Predsednik: Stanislav Bačar
Doma: (05) 366 15 01

OZVVS Veteran Nova Gorica

Vrtobjenska ulica 21
5000 Nova Gorica
Predsednik: Stojan Peršič
Doma: (05) 303 12 80
Pošto pošiljati:
Uprava za obrambo Nova Gorica
Gospod Venčeslav Hvala
5000 Nova Gorica

OZVVS Gornje Posočje

Trg tigrovcev 5
5220 Tolmin
Predsednik: Pavel Četrtič
Doma: (05) 388 54 52

OZVVS Kanal

Gradnikova 13/a
5213 Kanal
Predsednik: Jože Velušček
Služba: (05) 398 13 31
(05) 395 11 80
Faks: (05) 395 11 81

OZVVS Ljutomer

Postružnikova 5
9240 Ljutomer
Predsednik: Miloš Vrbancič
Tel.: (02) 581 19 21
GSM: 041 775 992

OZVVS Gornja Radgona

Partizanska cesta 13
9250 Gornja Radgona
Predsednik: Franc Zemljič
Služba: (02) 532 14 83

OZVVS Murska Sobota

Tomšičeva ulica 15
9000 Murska Sobota
Predsednik: Ludvik Jonaš
Doma: (02) 559 10 17
GSM: 041 942 789

OZVVS Dravograd

Trg 4. julija 7
2370 Dravograd
Predsednik: Herman Jeseničnik
Služba: 0602 83 061
Faks: (02) 878 31 67

OZVVS Mežiška dolina

Čečovelje 12/a
2390 Ravne na Koroškem
Predsednik: Branko Kaker
Doma: (02) 822 35 82
Služba: (02) 870 55 12
Faks: (02) 870 55 41

OZVVS Zgornja Dravska dolina

Mariborska 7
2360 Radlje ob Dravi
Predsednik: Ivan Helbl
Doma: (02) 887 18 38

OZVVS Mislinjska dolina

Meškova ulica 2
2380 Slovenj Gradec
Predsednik: Viktor Jeromec
Doma: (02) 885 50 39

ZVEZA VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

FUNKCIJA	IME IN PRIIMEK
Predsednik ZVVS	Srečko LISJAK
Podpredsednik ZVVS	Alojz KOVAČIČ
Podpredsednik ZVVS	Vojko ŠTEMBERGER
Predsednik sekcije MSNZ	Tone KRKOVIČ
Generalni sekretar ZVVS	Jože KUZMAN
Poslovni sekretar ZVVS	Ljubica Lija DEBELJAK

Predsedstvo ZVVS

član	Franci KOŠIR
član	Bojan KONČAN
član	Mitja TEROPŠIČ
član	Štefan ŠEMROV
član	Matjaž PIŠKUR
član	Rado KLISARIČ
član	Drago BOŽAC
član	Anton REŠEK
član	Vladimir MAHER
član	Drago VIDRIH
član	Ivan SMODIČ
član	Ivan GOLOB

Komisija za statutarna, finančna in organizacijska vprašanja

Predsednik	Ivo KRUŠEC
------------	------------

Komisija za kadrovska in statusna vprašanja

predsednik	Jože ČIBEJ
------------	------------

Nadzorni odbor ZVVS

Predsednik	Janez PAJER
član	Darko ČOP
član	Cveto KRAVANJA
član	Janez HENIGMAN
član	Brane ISKRA

Častno razsodišče

Predsednik	Drago VIDRIH
član	Cveto ZORKO
član	Alojz NOVAK
član	Karlo NANUT
član	Mihalj BUKOVEC

Uredniški odbor glasila VETERAN

gl. in odg. urednik	Renato ZORKO
član	Stane GRANDA
član	Jože KUZMAN
član	Rina KLINAR
član	Vojko ŠTEMBERGER

Praporščak ZVVS

praporščaka	Dominik GRMEK
namestnik	Dušan GROŠELJ

LETALSKI MITING "CERKLJE 2000"

Pilatus PC-9

Tehnični podatki

Tip: dvosedo šolsko letalo, lahki jurišnik

Dimenzije: d 10,175 m; rk 10,124 m; v 3,26 m

Masa: prazno 1685 kg; max vzletna 3200 kg

Sposobnosti: max hitrost: 593 km/h, dolet 1642 km

Oborožitev: nevodljive rakete, bombe, mitraljez; štiri obesne točke

Boeing AH-64A

Tehnični podatki

Tip: jurišni helikopter

Dimenzije: d 17,76 m

Sposobnosti: max hitrost 285 km/h, dolet 482 km

Oborožitev: top 30 mm; protiklepni izstrelki hellfire; nevodljive rakete

Bell 412

Tehnični podatki

Tip: večnamenski vojaški transportni helikopter

Dimenzije: d 17,1 m

Masa: max vzletna 5400 kg

Sposobnosti: max hitrost 252 km/h, dolet 875 km

Oborožitev: nevodljive rakete, mitraljez

British Aerospace Harrier GR Mk. 7

Tehnični podatki

Tip: enosedi lovec / jurišnik

Dimenzije: d 14,3 m; rk 9,6 m

Masa: max vzletna 11500 kg

Sposobnosti: max hitrost 1200 km/h, dolet 1300 km

Oborožitev: dva topa 30 mm; do 2100 kg bojnega tovora

Dassault Aviation mirage-2000C

Tehnični podatki

Tip: enosedi večnamenski lovec

Dimenzije: d 14,36 m; rk 9,13 m

Sposobnosti: max hitrost 2200 km/h, bojni radij 1850 km

Oborožitev: dva topa 22 mm; dve raketi zrak-zrak super Matra 530 D in dve raketi zrak-zrak Matra 550 magic ali magic 2